

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/194/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612212273
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4612212273.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: S. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. F., N. XX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie sumy 184,65 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28. januára 2016 č. k. 5C/90/2013-528 takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** takto:

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 448,46 eura do rúk právneho zástupcu odporcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 896,92 eura do rúk právneho zástupcu odporcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Okrem toho navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 104,28 eura do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 142 ods. 1, § 93 ods. 4, § 137 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 184,65 eura s príslušenstvom z titulu uzavretej zmluvy o úvere s právnym predchodcom navrhovateľa. Súd vo veci rozhodol posledným rozsudkom zo dňa 25. augusta 2014 č. k. 5C/90/2013-488 tak, že návrh navrhovateľa zamietol a vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným uznesením. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie a Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 26. novembra 2015 č. k. 9Co/815/2014-519 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Mal za to, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie svojho práva, pričom plný úspech vo veci sa zisťuje porovnávaním žalobného petitu s výrokom rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Ďalšou všeobecne platnou zásadou je, že účastník konania má právo iba na náhradu tých trov konania, ktoré boli potrebné na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd prvého stupňa poukázal na to, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, preto je podľa

súdu prvého stupňa možné v tejto veci vyvodiť záver, že aj vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli, s poukazom na zásadu, že účastník konania má právo iba na náhradu tých trov konania, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania tak, že odporcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 896,92 eura, a to za úkony právnej služby vyčíslené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.: prevzatie a príprava zastúpenia (12. 11. 2013 - 18,26 eura), odvolanie odporcu (12. 12. 2013 - 18,265 eura), 2x režijný paušál (7,81eura) = spolu odmena 52,14 eura; trovy advokáta - substitúta JUDr. Landl: účasť na pojednávaní na OS Topoľčany (13. 11. 2013 - 18,26 eura), 1 x režijný paušál (7,81 eura) + 20 % DPH = spolu odmena substitúta 31,28 eura; náhrada cestovného LC - OS Topoľčany - LC (13. 11. 2013) - 320 km, základná náhrada 0,183 eura, spotreba na 100 km - 6,5l, cena za liter paliva 1,40 eura - 87,597 eura = spolu náhrada cestovného 105,12 eura s DPH; náhrada za stratu času (13. 11. 2013, LC - OS Topoľčany) - 10 polhodín x 13,01 eura = 130,10 eura + DPH = spolu 156,12 eura, spolu odmena substitúta (náhrada cestovného a náhrada za stratu času s DPH) = 292,52 eura, účasť na pojednávaní na KS v Nitre (22. 05. 2014) - odmena 16,50 eura, 1 x režijný paušál (8,04 eura) + 20% DPH -4,91 eura = spolu odmena 29,45 eura; náhrada cestovného LC - KS v Nitre (22. 05. 2014) -320 km, základná náhrada 0,183 eura, spotreba na 100 km - 6,5 l, cena za liter paliva 1,40 eura = spolu 87,60 eura; náhrada za stratu času 8 polhodín x 13,01 eura = 104,08 eura, spolu odmena (náhrada cestovného a náhrada za stratu času + DPH) = 259,46 eura; účasť na pojednávaní na OS Topoľčany (25. 08. 2014 - 18, 26 eura), režijný paušál (8,04 eura) + 20% DPH (5,26 eura) = odmena spolu 31,56 eura; náhrada cestovného LC - OS Topoľčany - LC (25. 08. 2014) - 320 km, základná náhrada 0,183 eura, spotreba na 100km - 6,5 l, cena za liter paliva 1,40 eura - 87,60 eura + 20% DPH 17,52 eura; náhrada za stratu času (25. 08. 2014, LC - OS Topoľčany - LC) - 10 polhodín x 13,01 eura = 130,10 eura + 20% DPH (31,56 eura) = spolu odmena (cestné, náhrada za stratu času + DPH) 292,80 eura. Vedľajšiemu účastníkovi súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 104,28 eura, a to za prevzatie a príprava zastúpenia (05. 02. 2013) 18,26 eura; odpor (05. 02. 2013) 18,26 eura; odvolanie vo veci samej (14. 05. 2013) 18,26 eur a odvolanie ohľadom trov VÚK (12. 12. 2013) 18,26 eura, 4 x režijný paušál po 7,81eura (31,24 eura) = spolu 104,28 eura.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na skutočnosť, že odporca si zvolil svojho právneho zástupcu až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník, zastúpený tým istým právnym zástupcom. Navrhovateľ zastal názor, že vyjadrenia, či už písomné alebo ústne, podané v mene odporcu alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti, a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Rovnako, pokiaľ ide o úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia - navrhovateľ nesúhlasil s priznaním trov právneho zastúpenia za predmetný úkon, nakoľko právny zástupca bol už oboznámený s daným prípadom, s jeho skutkovým a právnym základom, a to z pozície právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Taktiež, pokiaľ ide o účasť na pojednávaní, navrhovateľ mal za to, že nakoľko sa predmetného pojednávania zúčastnil aj vedľajší účastník, zastúpený tým istým právnym zástupcom, ide o neúčelne vykonaný úkon právnej služby, za ktorý nemala byť odporcovi priznaná odmena v podobe trov právneho zastúpenia. Ďalej navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že v danom prípade bola na mieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 OSP, keďže ide o drobný spor. Predmetné ustanovenia sleduje hlavne jednoduchosť a nákladovú efektívnosť vedenia súdnych sporov, aby strana, ktorá nemala v konaní úspech, bola povinná zaplatiť len trovy konania, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky a ktoré sú nevyhnutné. Pritom je potrebné vychádzať zo zásady primeranosti a úmernosti vo vzťahu k výške žalovanej istiny, ale aj vo vzťahu k povahe veci, posúdenia jej zložitosti a obsahu podaní. Mal za to, že v danom prípade náhrada trov konania spočívajúca v náhrade cestovného a straty času predstavuje podstatne vyššiu sumu, ako je suma žalovanej istiny. Vzhľadom na uvedené, ako i po zohľadnení ďalších uvádzaných skutočností, nemožno súhlasiť s priznaním trov konania vo výške uvedenej vo výroku uznesenia. Navrhovateľ uviedol, že nespochybňuje právo odporcu zvoliť si v konaní svojho právneho zástupcu, avšak nevidí účelnosť v podobných, v podstate opakujúcich sa úkonoch, ktoré boli vykonané tým istým právnym zástupcom raz ako zástupcom vedľajšieho účastníka, raz ako zástupcom odporcu. Navrhovateľ považoval úkony vykonané právnym zástupcom odporcu len za účelové, avšak neúčelné navyšovanie trov konania, ktoré absolútne popierajú zásadu hospodárnosti konania. V danom prípade je na mieste aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 OSP. Ďalej navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s postupom súdu, keď akceptoval odpor vedľajšieho účastníka. Mal za to, že je rovnako irelevantné, či odporca dodatočne vyjadril s ním súhlas alebo nie, nakoľko uvedený súhlas neudelil v rámci lehoty na podanie odporu voči platobnému rozkazu. Z uvedených dôvodov súd nemal prihliadať na podaný odpor. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi

náhradu trov právneho zastúpenia za úkon právnej služby - odpor podaný vedľajším účastníkom, no nesprávne. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22. 01. 2014 sp. zn. 6Cdo 420/2012 a zo dňa 28. 01. 2014 4Cdo 209/2013, v zmysle ktorých vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor a ani vystupovať v skrátanom konaní. Podľa názoru navrhovateľa, súd nielenže nemal prihliadnuť na odpor podaný vedľajším účastníkom a pripustiť vstup vedľajšieho účastníka do skrátaného konania, ale už vôbec nemožno akceptovať, aby boli vedľajšiemu účastníkovi priznané za predmetný úkon trovy právneho zastúpenia. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, procesne významných skutočností. Podania vedľajšieho účastníka sú abstraktné, všeobecné bez znalosti prejednáwanej veci s automaticky uplatňovanou nedôvodnou námietkou premlčania. Navrhovateľ poukázal i na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. 03. 2015 sp. zn. 7 MCdo 15/2014 a zo dňa 19. 03. 2014 sp. zn. 6 MCdo 5/2013. Zdôraznil, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, keďže jeho účelom je okrem iného kolektívna ochrana spotrebiteľov, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ dodal, že nepriznaním náhrady trov konania nedochádza k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, najmä keď trovy konania nie sú účelne vynaložené a nie sú ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03). Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok uznesenia preskúmal a v zmysle ustanovenia § 220 OSP ho zmenil tak, že vyhovie odvolaniu navrhovateľa, tzn. odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia neprizná. Zároveň si uplatnil voči odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 21,26 eura s DPH, pozostávajúce z jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za úkon právnej služby vo výške 10,96 eura s DPH a režijného paušálu k úkonu právnej služby vo výške 10,30 eura s DPH (podanie odvolania).

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu, poukazujúc na to, že na strane odporcu neexistujú žiadne vecné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia nepriznať. S argumentáciou navrhovateľa, v zmysle ktorej pokladá navrhovateľ úkony odporcu za totožné s úkonmi vedľajšieho účastníka, v dôsledku ktorých dochádza k neúčelnému navyšovaniu trov konania, nesúhlasil. Poukázal na tú skutočnosť, že za spoločné úkony odporcu a vedľajšieho účastníka bola náhrada trov konania uplatnená a vyčíslená podľa § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, čím nemohlo v žiadnom prípade dôjsť k neúčelnému navyšovaniu trov. V zmysle uvedeného ustanovenia sa odmena za úkony právneho zastúpenia vykonaných za dvoch klientov delí medzi oboch klientov po 50 %. Mal za to, že pokiaľ by združeniu nebola súdmi priznaná náhrada trov právneho zastúpenia tam, kde na to vznikol zákonný nárok, viedlo by to následne k ohrozeniu až k znefunkčneniu aktivít združenia v prospech spotrebiteľov, čo by len vyhovovalo ekonomickým záujmom navrhovateľa, ako aj ďalším dodávateľom s obdobnými aktivitami ako navrhovateľ. Je to práve navrhovateľ, ktorý masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor odporcov spravidla nemajetných spotrebiteľov. Ak by nemajetnému združeniu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, de facto by to znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov združením na súdoch. Poukázal na čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako i na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09. 06. 2010 sp. zn. 5Cdo 71/2010 a na najnovšie komentáre k OSP. K argumentácii navrhovateľa, ktorou sa snaží spochybňovať a namietať právo vedľajšieho účastníka nechať sa zastupovať v konaní advokátom, poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 29. 11. 2013 č. k. 8Co/360/2013-135, ktoré ustálilo, že s poukazom na procesnoprávne aspekty uplatňovania hmotného práva v občianskom súdnom konaní sú trovy právneho zastúpenia združenia advokátom účelné, ktoré zastúpenie je zároveň na prospech spotrebiteľa a uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. 07. 2013 č. k. 6Co/327/2013-139. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19. 03. 2014 sp. zn. 6 MCdo 5/2013 a zo

dňa 24. 03. 2015 sp. zn. 7 MCdo 15/2014 zdôraznil, že neúčelnosť náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nemožno vyvodzovať z „rutinnosti“ zastúpenia v tzv. hromadných veciach. Zdanlivá rutinnosť podaní vedľajšieho účastníka vyplýva len z reakcie na formulárové a obsahovo takmer totožné úkony inkasnej spoločnosti. Uviedol, že aktívnym prístupom a ochranou žalovaného spotrebiteľa daným vedľajším účastníkom bol v súčasnosti vytvorený stav, kedy navrhovateľ a jemu obdobné spoločnosti prestali podávať na súdy žaloby založené na pochybných právnych tituloch, resp. tieto podávajú už len v minimálnej miere, čím došlo k odbremeneniu súdov od prejednávania nedôvodných nárokov. Vedľajší účastník je oprávnený na dosiahnutie cieľa vedľajšieho účastníctva používať také prostriedky, ktoré zákon poskytuje, vrátane aj zastúpenia prostredníctvom advokáta. Mal za to, že predmetné zastúpenie odporcu a aj vedľajšieho účastníka možno hodnotiť ako dôvodné a účelné, sledujúce legitímny cieľ. Poukázal i na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj rozhodnutia krajských súdov a uviedol, že odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu bolo na mieste priznať náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi v plnej výške, tak ako urobil súd prvého stupňa. V predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva, ako aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastúpenia právnym zástupcom podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.. Navrhol, aby uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil ako správne a zaviazal navrhovateľa aj na náhradu trov odvolacieho konania. Odporca si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 18, 42 eura a rovnako i vedľajší účastník.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 OSP v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa svojím návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 17. 12. 2012, domáhal vydania platobného rozkazu a zaplata sumy 184,65 eura eur s príslušenstvom a súdnym poplatkom vo výške 16,50 eura, ako i trov právneho zastúpenia vo výške 93,21 eura s DPH. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy zo dňa 03. 12. 2004 právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 05. 12. 2008 postúpil právny predchodca navrhovateľa na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Uviedol, že dlžná suma ku dňu podania návrhu bola vo výške 184, 65 eura a nakoľko pohľadávka navrhovateľa nebola ku dňu podania návrhu uhradená v plnej výške, navrhol vydať tento platobný rozkaz. Následne súd prvého stupňa vydal dňa 19. 12. 2012 platobný rozkaz č. k. 7RO/319/2012-26, ktorým odporcovi uložil, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 184,65 eura so 6,5% úrokom z omeškania ročne od 24. 11. 2012 do zaplata, nahradil trovy konania vo výške 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 62,14 eura alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Na základe návrhu navrhovateľa na opravu platobného rozkazu súd prvého stupňa vydal dňa 31. 01. 2013 opravné uznesenie č. k. 7RO/319/2012-32, ktorým upravil výrok platobného rozkazu tak, že odporcovi uložil, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 184,65 eura so 6,5% úrokom z omeškania ročne od 24. 11. 2012 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 61,87 eura, nahradil trovy konania vo výške 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 62,14 eura, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. V priebehu tzv. skráteného (rozkazného) konania došlo súdu prvého stupňa dňa 31. 01. 2013 oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka - Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania. Svoj vstup do konania združenie odôvodnilo ustanovením § 93 ods. 2 OSP a žiadalo o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Dňa 08. 02. 2013 podalo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS proti platobnému rozkazu odpor, v dôsledku čoho súd prvého stupňa spis previedol do registra C. Rozsudkom zo dňa 15. 04. 2013 č. k. 5C/90/2013-135 súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 184,65 eura, s úrokom z omeškania vo výške 61,87 eura, so 6,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 184,65 eura od 24. 11. 2012 do zaplata, ktoré sumy súd povolil odporcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne, vždy do 25. dňa daného mesiaca, počnúc mesiacom máj 2013 pod následkom straty výhody splátok a exekúcie. Ďalším výrokom súd prvého stupňa odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v sume 221,29 eura na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch

dní od právoplatnosti rozsudku. Proti predmetnému rozsudku podal vedľajší účastník na strane odporcu odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30. 08. 2013 č. k. 9Co/211/2013-208 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Následne súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 02. 12. 2013 č. k. 5C/90/2013-294 odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 184,65 eura, s úrokom z omeškania vo výške 61,87 eura, so 6,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 184,65 eura od 24. 11. 2012 do zaplattenia, ktoré sumy súd povolil odporcovi splácať v splátkach po 10 eur mesačne, vždy do 25. dňa daného mesiaca, počnúc mesiacom december 2013 pod následkom straty výhody splátok a exekúcie. Ďalším výrokom súd prvého stupňa odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v sume 324,32 eura na účet právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca aj vedľajší účastník na strane odporcu. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením zo dňa 22. 05. 2014 č. k. 9Co/82/2014-412 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa následne rozsudkom zo dňa 25. 08. 2014 č. k. 5C/90/2013-488 návrh zamietol a o náhrade trov konania si vymienil rozhodnúť samostatným uznesením. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 26. 11. 2015 č. k. 9Co/815/2014-519 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Následne súd prvého stupňa vydal napadnuté uznesenie.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 odsek 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 2 OSP, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dve základné funkcie - preventívnu a sankčnú. Nevyhnutný vznik trov konania takmer v každom súdnom konaní pôsobí preventívne pred zbytočným alebo svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania sa vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a zo zásady zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov, ktoré potreboval na uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal. Sankčná povinnosť trov sa prejavuje v povinnosti osôb, ktoré zapríčinili, že trovy vznikli, uhradiť účastníkovi trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli.

V ustanovení § 150 ods. 2 OSP je zdôraznená zásada, že v konaní úspešnému účastníkovi sa priznávajú účelne vynaložené trovy konania, no keďže ide o konanie s nízkou hodnotou sporu, možno pristúpiť k zníženiu trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobnom spore neprimerané. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, a preto nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta môžu tieto veci zostať, vzhľadom na ich množstvo zaujímavé.

Z obsahu spisu je nepochybné, že aj v danej veci ide o drobný spor (§ 200ea OSP), pretože navrhovateľ si v ňom uplatnil istinu vo výške 184,65 eura, pričom súdom prvého stupňa priznané trovy konania odporcovi vo výške 896,92 eura sú takmer päťnásobkom istiny. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci vo vzťahu k náhrade trov konania odporcu je dôvod na postup podľa § 150 ods. 2 OSP (ide o hromadne uplatňovanú pohľadávku, ako aj drobný spor), a to zníženie náhrady trov účelne vynaložených na právne zastúpenie v rozsahu 50 %.

Za účelne vynaložené trovy na právne zastúpenie odporcu odvolací súd považoval všetky úkony advokáta, ktoré si vyčísľil v podaní zo dňa 28. 08. 2014 - prevzatie a príprava zastúpenia za odporcu (12.

11. 2013), odvolanie odporcu (12. 12. 2013), účasť na pojednávaní na Okresnom súde Topoľčany (13. 11. 2013) + náhrada cestovného a náhrada za stratu času, účasť na pojednávaní na Krajskom súde v Nitre (22. 05. 2014) + náhrada cestovného a náhrada za stratu času, účasť na pojednávaní na Okresnom súde Topoľčany (25. 08. 2014) + náhrada cestovného a náhrada za stratu času, vyčíslené v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení, čo je spolu suma za právne zastúpenie odporcu vo výške 896,92 eura, avšak s ohľadom na charakter vecí, keďže ide o tzv. drobný spor, odvolací súd mal za to, že v danej veci je daný dôvod na zníženie náhrady účelne vynaložených trov na právne zastúpenie primerane t. j. v rozsahu 50%.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania odporcu v zmysle § 220 OSP zmenil a priznal odporcovi náhradu trov konania celkove v sume 448,46 eura pozostávajúcu zo zníženej náhrady trov právneho zastúpenia (50% z vyššie uvedenej náhrady trov právneho zastúpenia, t. j. zo sumy 896,92 eura), ktorú sumu odvolací súd považoval za primeranú voči uplatňovanej pohľadávke. Takto priznané trovy konania uložil odvolací súd navrhovateľovi zaplatiť odporcovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia do rúk právneho zástupcu odporcu, v zmysle ustanovenia § 149 ods.1 OSP.

K náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu je potrebné uviesť, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. To však neplatí napríklad pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv. skrátenom konaní, ktoré v porovnaní s obvyklým priebehom reálneho sporového konania vykazuje výrazné odlišnosti, keďže sa realizuje bez nariadenia pojednávania a bez dokazovania vo vlastnom zmysle slova. Pokiaľ odporca v tzv. skrátenom konaní, v ktorom sa platobný rozkaz vydáva spravidla bez jeho vypočutia, len na základe skutočností uvádzaných navrhovateľom a návrh sa odporcovi doručuje až spolu s platobným rozkazom, nevyvíja žiadnu procesnú aktivitu, nemôže tak procesne účinne urobiť ani iný subjekt, domáhajúci sa vstupu do konania na jeho strane ako vedľajší účastník. Vstupom takého subjektu do konania sa totiž nemôže naplniť zmysel vedľajšieho účastníctva, ktorým je „pomoc v spore“. K takémuto právnomu záveru dospel aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 21. októbra 2013 sp. zn. 7Cdo 135/2013, teda, že účinky vedľajšieho účastníctva v štádiu tzv. skráteného konania nenastanú.

Ak teda Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS podaním zo dňa 23. 01. 2013, doručeným súdu prvého stupňa dňa 31. 01. 2013 (č. l. 34 spisu), teda po vydaní platobného rozkazu (v čase, keď platobný rozkaz nebol doručený odporcovi) oznámilo súdu prvého stupňa, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu účastníkov - Vladimír Husár, nenastali urobením tohto úkonu účinky vzniku jeho vedľajšieho účastníctva a nebol tu teda procesne relevantný dôvod na to, aby ho súd prvého stupňa uviedol ako vedľajšieho účastníka do záhlavia platobného rozkazu, ako ani mu nemal súd prvého stupňa doručiť platobný rozkaz. Ak napriek tomu bolo tak urobené, trovy konania spojené so vstupom tohto účastníka v rozkaznom konaní a jeho následné úkony nemožno považovať za účelne vynaložené trovy konania, preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo, pretože mali vo veci (náhrady trov konania) iba čiastočný úspech.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.